

Atmosfääriõhu kaitse seaduse ja teiste seaduste muutmise seaduse (bürokratia vähendamine) eelnõu märkuste ja ettepanekute tabel

	Esitaja	Kommentaariid	Vastus
1.	Sotsiaalkindlustusamet	<p>1. Teeme ettepaneku muuta eelnõu § 6 (SHS § 153 punkti 3) ja sõnastada see järgmiselt: „3) loakohustusega sotsiaalteenus on ehitisregistris märgitud tegevuskoha järgse ehitise kasutusotstarbel;“. Selgitus: EhS § 50 lõike 7 kohaselt kehtestab ehitise kasutamise otstarvete loetelu ja kasutusotstarbest tulenevad nõuded ehitisele valdkonna eest vastutav minister. Sellest tulenevalt puudub SKA-l pädevus täpsustada ehitiste kasutamise otstarvetega seonduvat või koostada sellekohaseid juhendeid. SKA saaks sotsiaalteenuste tegevuslubade väljastamisel kontrollida, kas konkreetse sotsiaalteenuse liik (nimetus) on märgitud ehitise (tegevuskoha) ehitisregistri kasutusotstarbel. See omakorda eeldab, et kavandatud muudatuse raames täpsustatakse majandus- ja taristuministri 02.06.2015 määruse nr 51 „Ehitise kasutamise otstarvete loetelu“ lisas toodud loetelu. EhS § 130 lõike 2 punkti 5 kohaselt on ehitise kasutamise otstarbest tulenevate kasutamise nõuetele vastavuse kontrollimine kohaliku omavalitsuse pädevuses.</p>	<p>Mitte arvestatud. Sotsiaalkindlustusameti, Terviseameti ja Sotsiaalministeeriumi kohtumisel arutasid osapooled ettepanekut ja jõudsid lahenduseni, mis ei vaja esitatud muudatust. Terviseamet ja Sotsiaalministeerium koostavad juhendi ning Sotsiaalkindlustusamet avaldab selle oma kodulehel ja levitab seda teenusosutajatele.</p>
		<p>2. Arvestades eelnõuga kavandatud muudatuse olemust, teeme ettepaneku täiendada eelnõu § 6 ja muuta ka SHS § 154 punkti 1 ning sõnastada see järgmiselt: „1) teenuseosutaja töötajate arvust lähtuv maksimaalne isikute arv, kellele on lubatud samal ajal teenust osutada;“. Selgitus: Eelnõu kohaselt ei kuulu sotsiaalteenuse tegevuslubade kontrolliesemesse</p>	<p>Mitte arvestatud. Sotsiaalkindlustusameti, Terviseameti ja Sotsiaalministeeriumi kohtumisel arutasid osapooled ettepanekut ja jõudsid lahenduseni, mis ei vaja esitatud muudatust. Kohtumisel leiti, et Terviseamet märgib Ehitisregistrisse Sotsiaalkindlustusameti jaoks vajaliku</p>

	<p>teenuse osutamise koha vastavus tervisekaitsenõuetele. Ehk sotsiaalteenuste tegevusloa väljastamise menetluse raames ei hinnata, kas teenuse osutamise koht vastab tervisekaitsenõuetele. Kui tervisekaitsenõuete vastavust tegevusloa menetluse raames ei hinnata, siis mõistlikult võttes ei saa tegevusloal märkida (reguleerida) tervisekaitsenõuetest lähtuvat maksimaalset isikute arvu, kellele on lubatud samal ajal teenust osutada. Seetõttu teeme ettepaneku täpsustada, et tegevusloale märgitakse üksnes teenuse osutaja töötajate arvust lähtuv maksimaalne isikute arv, kellele on lubatud samal ajal teenust osutada.</p> <p>Tervisekaitse- ja tuleohutuse nõuetest lähtuvaid nõudeid (s.h nendest nõuetest lähtuvat maksimaalset isikute arvu) saavad Terviseamet ja Päästeamet kontrollida enda järelevalvemenetluste raames (EhS § 130 lõiked 10 ja 11). Vajadusel saavad Terviseamet ja Päästeamet koostada juhendi, mis võimaldab teenuseosutajatel hinnata oma tegevuse vastavust vastava valdkonna nõuetele.</p>	<p>arvu, et määrata maksimaalne isikute arv, kellele võib teenust samaaegselt osutada.</p>
	<p>3. Kuivõrd eelnõu puudutab muudatusi tegevuslubade kontrolliesemes, siis palume muudatuste jõustamisel ette näha ka piisav üleminekuaeg. Viidatud üleminekuaeg sõltub muudatuse sisust ja ulatusest. Juhul kui täna teenuseosutajatel tuleks hakata muutma nii ehtisregistri andmeid kui ka tegevuslube, siis võiks selliseks ülemineku ajaks planeerida kuni 5 aastat. Ühtlasi markeerime, et seoses SHS § 153 punkti 3 muutmisega võiks kaaluda ka samasisulist muudatust tuleohutusnõuete osas (s.t kaaluda sellisel juhul samuti SHS § 153 punkti 4 kehtetuks tunnistamist).</p>	<p>Arvestatud osaliselt.</p> <p>Tuleohutusnõuete osas muudatuste tegemist antud eelnõu raames ei toeta, sest see vajab eraldi analüüsi ja arutelusid Siseministeeriumiga ja teiste oluliste osapooltega, et vältida puudujääkide tekkimist tuleohutusega seonduvas regulatsioonis.</p>

2.	Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet	<p>1. TTJA ei toeta eelnõu § 2 punktis 1 toodud muudatust, kuna see ei too kaasa seletuskirjas kirjeldatud eesmärki. Palume see eelnõust välja jätta. Selgitame, et ESS § 13 lg 32 p 2 annab välistuse ühele sagedusloaga määratud raadiosageduste kasutamise tingimustele, kui sagedusloal oleva raadioseadme efektiivne kiirgusvõimus ei ületa 100 W. Kui muuta seda sätet „kogukiirgusvõimsus ei ületaks 100 W“, siis oleks siiski sätte alusel määrav ühe sagedusloa omaniku seadmete (kogu)kiirgusvõimus, mitte mastis olevate erinevate sagedusloaomanike raadioseadmete summaarne kiirgusvõimsus.</p> <p>Lisaks selgitame, et seletuskirjas toodud eesmärgi saavutamine (mastis olevate seadmete kogukiirgusvõimus ei ületa 100 W) eeldaks põhjalikku arutelu kõigi osapoolte (sh Justiits- ja Digiministeerium, TTJA, Sotsiaalministeerium, Terviseamet (edaspidi TA), Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit (edaspidi ITL)) vahel ning kehtiva regulatsiooni laiemat muutmist, sest seni on lähtutud ühel sagedusloal olevate seadmete kiirgusvõimusest. Esmase analüüsi põhjal näeme mitme sagedusloa saatjate arvestamisega piirangute kehtestamisel vähemalt järgmisi probleemkohti ja küsimusi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - TTJA infosüsteemi praegu sellist lahendust ei võimalda. Antud mastis asuvate seadmete ja nende võimsuste otsimiseks võimekuse loomiseks on vaja nii aega kui investeeringut. Käsitsi vastava info otsimine ei ole halduskoormuse olulise suurenemise tõttu realistlik. - Kas ja kuidas (millistel alustel) muudab uue saatja lisamisel TA ka teiste samas mastis olevate saatjatele 	Arvestatud.
----	---	--	--------------------

	<p>seatud piiranguid? Kui muudab, siis nendest otsustest peab TA ka TTJA-d ja loa omanikke teavitama. Vastavate muudatuste sisseviimine sageduslubadesse vajab TTJA-s infosüsteemi arendust (ideaaljuhul andmete automaatset uuendamist peale TA vastavasisulise otsuse tegemist) kuna praegu on piirangud tekstiväljana ja nende käsitsi muutmine ei ole halduskoormuse olulise suurenemise tõttu realistlik.</p> <p>- Samas mastis võivad olla ka iseplaneeritavad saatjad ja nende andmeid TTJA-l ei ole (sh ka alla 100 W kiirgusvõimsusega saatjad, mida TA-le kooskõlastamiseks ei saadeta). Samas leiame, et tõenäoliselt on risk kiirgustaseme oluliseks suurenemiseks nendes mastides, kus paiknevad kooskõlastust mittevajavad saatjad, väga madal ning võib arvata, et piirväärtuse 100 W kehtestamisel ka sellega arvestati. Praktikas on enamus mitme saatjaga maste kas ringhäälingujaamade mastid või iseplaneeritavate sageduste saatjate mastid (mobiilside operaatorid). Nende saatjate kiirgusvõimsused on reeglina suuremad kui 100 W ja nendele 100 W lisamine ei anna tuntavat summaarse võimsuse kasvu. Muud kasutajad kasutavad reeglina oma territooriumil oma tarbeks oma maste või renditakse selleks koht (nt hoonete katustel). Ühte asukohta mitme saatja ja antenni paigaldamist esineb väga harva (nt mereside kaldajaamade puhul, kus kasutatakse avariikanalit ja kõnekanalit). Reeglina sellised saatjad ei ole ka pidevalt eetris (erinevalt iseplaneeritavate võrkude ja ringhäälingu saatjatest), mistõttu nende summaarne mõju on oluliselt väiksem. Lähtudes piirnormidest on kahe saatja puhul, mille kogukiirgusvõimsus on 200W,</p>	
--	--	--

		sagedusalas 160 MHz (28 V/m) ohutuskauguseks 5 meetrit ning kogukiirgusvõimsusega 300 W puhul on ohutuskauguseks 7 meetrit (ITU-T soovitus K.70 tabel C1). Ohutuskaugused on kordades väiksemad reaalselt selliste saatjate antennide paigalduskõrgusest.	
		<p>2. TTJA toetab põhimõtteliselt eelnõu § 2 punktis 2 esitatud muudatusettepanekut, kuid teeme siiski järgnevad tähelepanekud.</p> <p>Juhime tähelepanu, et täiendusega vähendatakse küll TA töökoormust, kuid see paratamatult suurendab mõneti sideettevõtjate (iseplaneeritava sagedusloa omanike) halduskoormust, kuna edastamisele eelneb sideettevõtte poolne hindamine, kas raadioseadme paigaldamise tingimused tuleb saata TA-le kooskõlastamiseks või teadmiseks. Seetõttu leiame, et nimetatud täienduse lisamise arutellu tuleks kaasata ka ITL.</p> <p>Õigusselguse huvides võiks kaaluda täienduse reguleerimist täiendava lõikena, mitte lisatuna ESS § 13 lõikele 3³. Lisaks palume analüüsida ja seletuskirjas välja tuua olukord, kus näiteks 5 aasta pärast ehitatakse täienduses nimetatud territooriumile hoone või rajatis – kas ja kuidas mõjutab see varasemalt teavitatud ja paigaldatud raadiosaateseadet ning kas uue ehitise või rajatisega kaasneks täiendavate toimingute vajadus.</p> <p>Ühtlasi palume analüüsida, kas selle lause lisamisel on vaja muuta ka majandus- ja kommunikatsiooniministri 04.06.2008.a määruses nr 45 „Sagedusloa tingimuste ja raadiosaateseadme paigaldamise tingimuste kooskõlastamise kord ning kooskõlastamisele kuuluvad lennuliikluse teenindamiseks ettenähtud</p>	<p>Mitte arvestatud.</p> <p>Terviseameti poolt täiendavalt tehtud analüüsi tõttu otsustatud eelnõuga ESS-i tehtavatest muudatustest loobuda.</p>

		sagedusalad“ sätestatud sagedusloa kooskõlastamise korda Terviseametiga.	
		<p>3. Eelnõu § 7 punktiga 1 lisatakse TubS-i täiendavaid asukohti, kus on edaspidi suitsetamine keelatud. Kusjuures eelnõu seletuskiri põhjendab muutust muu hulgas sellega, et suitsetamisruumide järelevalvesse riigieelarvelise ressursi kulutamine ei ole tänapäeval aktsepteeritav. Samas on säilinud regulatsioon suitsetamiskoha piiramise nõuete järgimise üle järelevalve tegemiseks (nt TubS § 32 p 2) muu hulgas TTJA-le ning muudatusega, millega lisatakse suitsetamiseks keelatud kohtade arvu, suurendatakse paratamatult uue koha üle TTJA poolset järelevalve teostamiseks kuluvat ressursi. Sama tähelepanekuga palume arvestada ka teiste eelnõus toodud muudatuste puhul, mis lisavad suitsetamiseks keelatud kohti. Eelnõu § 7 punktiga 1 tekitatakse olukord, kus ühelt poolt vähendatakse eelnõuga TA järelevalve koormust läbi täiendavate kohtade suitsetamiseks keelamise, kuid teiselt poolt suurendatakse sama muudatusega TTJA töökoormust järelevalve teostamisele. Näiteks 2025. aastal on üksnes TA edastanud TTJA-le kaks kaebust, mille kohaselt ettevõtja ei sekkunud väidetavalt teise isiku poolt selleks keelatud kohas suitsetamisesse.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>4. Samuti juhime tähelepanu, et suitsetamiskoha piiramise nõude rikkumist peaks menetlema lisaks korrakaitseliste meetmete võtmisele ka vääriteokorras (TubS § 50). Arvestades, et rahvatervis ei ole vähetähtis hüve, ei pruugi olla asjakohane jätta vääriteomenetlust VTMS § 31 alusel algatamata. Keelatud kohas</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		suitsetamisega seonduvate rikkumiste tagantjärei uurimine, tõendamine ja asja menetlemine on keeruline ja ressursikulukas.	
		5. Täna on suitsetamiskoha piiramise nõude rikkumise menetlemise pädevus (kohtuväline menetleja) TTJA-l (TubS § 51 lg 5), valla- ja linnavalitsustel (TubS § 51 lg 1) ja Politsei- ja Piirivalveametil (edaspidi PPA) (TubS § 51 lg 3). Terviseametil on vaid suitsetamisruumile kehtestatud nõuete osas kohtuvälise menetleja pädevus (vt TubS § 51 lg 4). Seega mõjutab suitsetamiseks keelatud kohtade lisamine selgelt nende asutuse töökoormust, kes peavad hakkama tegelema keelatud kohas suitsetamisest tekkivate korrarikkumistega. Eelnõus ei ole sellise töökoormuse muutumisega arvestatud. Palume eelnõu seletuskirja täpsustada mõjuanalüüsiga, arvestades ka teiste asutuste töökoormuse võimalikke muutusi.	Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.
		6. Siinkohal teeme kavandatava muudatusega seoses täiendava ettepaneku TubS-i muutmiseks selliselt, et kustutatakse TTJA pädevused teha järelevalvet ja menetleda väärteokorras suitsetamiskoha piiramise nõude rikkumisi. Valla- ja linnavalitsuste ning PPA pädevused on piisavad ja sobivamad selleks, et rikkumistele aegsasti reageerida. Menetluspädevuste paljusus seevastu hägustab asutuste vastutusalasid ja dubleerib pädevusi. Kuivõrd rikkumise tuvastamine eeldab koha vaatlust on valla- ja linnavalitsustel ning PPA-l võimalik operatiivsemalt ja kiiremini kõnealust kohta vaatlama minna, kui TTJA-l. Eeltoodut arvestades teeme ettepaneku eemaldada TTJA kohustuste hulgast järelevalve suitsetamisruumi	Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.

		<p>piiramise nõuete täitmise üle ja lisada selleks eelnõu §-i 7 järgmised punktid:</p> <p>„x) paragrahvi 32 punktist 2 jäetakse välja sõnad „suitsetamiskoha piiramise nõuete järgimise ja“; x) paragrahvi 51 lõikest 5 jäetakse välja sõnad „ja 50“;“</p>	
		<p>7. Alternatiivse variandina võiks vajadusel kaaluda selle pädevuse lisamist TA-le, sest sõltumata suitsetamiseks keelatud või lubatud kohast, on piirangu aluseks inimeste tervise kaitse. Seeläbi oleks pädevused paremini koondunud TubS-i üldpädevusega asutusele (TubS § 71). Viimase variandina võiks kaaluda kõnealuse vääртеокоosseisu kaotamist.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>8. Seonduvalt eelnõu § 7 punktides 2 ja 10 planeeritud muudatustega teeme järgmised tähelepanekud. Muudatuse tulemusena on edaspidi suitsetamine tootlustusettevõttes eranditult keelatud. Suitsetada ei ole lubatud enam ka müügikoha väljaspool siseruume asuval hooajalisel laiendusel, milline erand tuleneb praegu TubS §-st 31. Ka tootlustusettevõtte kasutuses olevat ja väljaspool siseruume asuvat teenindusala tuleb lugeda tootlustusettevõtte mõiste ja seega piirangu alla kuuluvaks. Seletuskirjas ei ole muudatuse sellist mõju välja toodud. Palume see välja tuua, kuna selline muudatus ei pruugi lugejale olla praegu väljaloetav.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>9. Seonduvalt eelnõu § 7 punktis 3 planeeritud muudatusega teeme järgmise tähelepaneku. Seletuskirjas võiks täiendavalt selgitada, et edaspidi ei või suitsetada, sh kasutada elektroonilist sigaretti, näiteks vabas õhus staadionil toimuval üritusel ja seda sõltumata sellest, kas staadionil toimub sel ajal spordivõistlus, koerte näitus, kontsert või kasutab inimene sellist rajatist lihtsalt sportlikuks või vaba aja</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		tegevuseks. Seletuse väljatoomine on oluline mõistmaks muudatuse sisu. Piirangu sisu selgitamine on oluline selleks, et hoone või rajatise valdaja või omanik saaks selgelt oma kohustustest aru.	
		10. Seonduvalt eelnõu § 7 punktis 5 planeeritud muudatusega teeme järgmised tähelepanekud. 2.15. Eelnõu § 7 punktiga 5 keelatakse suitsetamine muuhulgas kohas, kus korraldatakse õnnemängu, kihlvedu või totalisaatorit. Õnnemäng, totalisaator ja kihlvedu on 4 (5) hasartmänguseaduse (edaspidi HasMS) §-s 3 kasutatavad mõisted. Seega tekib küsimus, miks õnnemängu ja toto korraldamise kohas suitsetamine keelatakse, kuid teiste hasartmängu liikide (nt osavusmängude) korraldamise kohas, see võimalus jäetakse. Ühtlasi, juhime tähelepanu sellele, et kihlvedu ja totalisaator ei ole hasartmängu liigid (vt HasMS § 3 lg 1 p 3, nende liigiks on toto), nagu õnnemäng (HasMS § 3 lg 1 p 1). Sätte sõnastus oleks selgem, kui kasutataks ühetaolisi mõisteid. Selleks, et keeld kohalduks sarnaselt erinevatele mänguliikidele ja kohtleks ka ettevõtjaid ühetaoliselt, teeme ettepaneku kaaluda § 29 lõike 1 täiendamisel lisatava punkti 25 sõnastamist järgmiselt: „25) ruumis, kus korraldatakse hasartmängu;“.	Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.
		11. Seonduvalt eelnõu § 7 punktis 7 planeeritud muudatusega teeme järgmised tähelepanekud. 2.17. Eelnõu § 7 punktis 7 kavandatava muudatusega seonduvalt on seletuskirjas välja toodud, et tervishoiuasutustes suitsetamisruumis ei ole suitsetamine edaspidi lubatud. Kuigi selleks muudetakse TubS § 30 lõike 2 punkti 5 ja sätestatakse erand, ei nähtu, kust tuleb edaspidi üldine	Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.

		<p>tervishoiuasutuses suitsetamise keeld, kuna sama muudatusega koos ei täiendata vastava alusega TubS § 29 lg-t 1. Kui keeldu on seostatud mõne kehtiva sättega (nt TubS § 29 lg 1 p-st 7), siis võiks sellele seletuskirjas selguse huvides viidata.</p>	
		<p>12. Seonduvalt eelnõu § 7 punktis 9 planeeritud muudatusega teeme järgmised tähelepanekud.</p> <p>Palume täiendavalt analüüsida sätte sõnastust, kuna sigarituba ja vesipiibubaari saab nende mõistete tähendust arvestades sisustada vaid läbi konkreetse toote. Samas võib ka elektroonilisi sigarette müügiks pakkuv ettevõtte teha kaupluse müügisiaalset eraldi suitsetamisruumile vastava ruumi, kus on samuti võimalik neid tooteid kohapeal tarvitada. Seadus ei peaks nimetama konkreetseid tooteid, vaid võiks läheneda reguleerimisel läbi kaupleja tegevusvaldkonna. Nt võiks kaaluda sõnastust „tubakatoote või tubakatootega seonduva toote jaemüügile spetsialiseerunud müügikohas, ruumis, kus ei toimu söögi või joogi serveerimist ega tarbija teenindamist.“ Lisaks on oluline, et tarbijat ei teenindata selles ruumis, nt ei võeta vastu ka ostusoove. Üksnes tellitu serveerimiskeeld ei taga piisavalt töötaja kaitset tubakasuitsu kahjuliku mõju eest.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>13. Seonduvalt eelnõu §-s 8 planeeritud muudatusega teeme järgmised tähelepanekud.</p> <p>Esmalt juhime tähelepanu asjaolule, et eelnõu §-iga 8 tunnistatakse kehtetuks üksnes TurS-i pädevusnorm TA-le. Täiendavalt on eelnõuga seotud ka ettevõtlus- ja tehnoloogiaministri 21. mai 2021. a määruse nr 17 „Majutusteenuse osutamise nõuded“ muutmise eelnõu kavand, millega tunnistatakse kehtetuks määruse §-d 3,</p>	<p>Arvestatud. Eelnõud täiendatud § 19 lõige 2 kehtetuks tunnistamisega.</p>

	<p>4, 6 ja 8, mis sätestavad nõuded veele, valgustusele, hügieenile ja ruumide korrashoiule. Juhime tähelepanu asjaolule, et kuigi määrusest on dubleerivate regulatsioonide vähendamiseks kavas kustutada asjakohased TA pädevusse kuuluvad sätted, siis eelnõuga ei plaanita kustutada ega muuta näiteks TurS § 19 lg-t 2, millega kohustatakse majutusteenuse osutajat tagama muu hulgas piisavad hügieenitingimused. Kui taolised sätted, mis oma olemuselt kuuluksid TA pädevusse, TurS-i alles jätta, jäetakse selliste kohustuste järelevalvepädevus TurS § 30 lg 1 ja lg 2 p 4 kohaselt TTJA-le ja valla- ja linnavalitsusele. Palume TA pädevusi TurS-ist kustutades täiendavalt hinnata ka teiste sätete kustutamise või muutmise vajalikkust selliselt, et see ei tekitaks teistele asutustele täiendavaid ülesandeid ning seda eriti osas, mis ei kuulu tavapäraselt nende asutuste pädevuste hulka.</p>	
	<p>14. TTJA hinnangul on tervitatav dubleerivate regulatsioonide vähendamine, kuid turismiseadusega ja majutusteenuse osutamiseks ette nähtud nõuete tervikvaatest lähtudes on muudatus vaid osaline, arvestades üksnes TA pädevuse ja järelevalvega. TTJA hinnangul võiks majutusteenuse osutamiseks ette nähtud regulatsiooni üle vaadata tervikuna ning lihtsustada ette nähtud järelevalvepädevusi veelgi. Näiteks tuleks muudatusesse kaasata Päästeamet, hindamaks nendele TurS § 30 lg 2 p-s 1 määratud järelevalve pädevuse vajalikkust. Samuti tuleks hinnata TTJA ning valla- ja linnavalitsuste ühist pädevust majutusteenuse osutamisele kehtestatud nõuete üle. TTJA hinnangul võivad dubleerivad</p>	<p>Mitte arvestatud. Majutusteenuste nõuetega seonduva regulatsiooni terviklikkuse osas on ettepanek mõistlik, kuid muudatuste tegemine vajab põhjalikumalt analüüsi ning majutusteenuse osutamiseks ette nähtud regulatsiooni muutmisevajaduste analüüsi on pädev koordineerima Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.</p>

		<p>järelevalvepädevused tuua kaasa asutustes täiendava ressursi kulu sellest, et asutused ei ole jooksvalt kursis teise asutuse juba läbi viidud järelevalve toimingutega. Dubleerivad pädevused võivad asutuste üheaegsete või järjestikuste menetluste puhul tuua kaasa ebavajalikku ja täiendavat halduskoormust nii ettevõttele kui riigiasutusele. Arvestades, et majutusasutuste järelevalve eeldab nende vaatlusi oleks TTJA hinnangul mõistlikum, kui majutusasutuste järelevalvet teostaks valla- ja linnavalitsused. Järelevalvepädevuste täiendav täpsustamine oleks kooskõlas eelnõu eesmärgiga vähendada asutuste ja teenuseosutajate halduskoormust.</p>	
3.	Terviseamet	<p>1. Terviseamet teeb ettepaneku loobuda eelnõu § 2 punktis 2 sätestatud muudatusest, millega muudetakse elektroonilise side seaduse § 13 lõiget 33 . Olles muudatuse võimalikku mõju täiendavalt analüüsinud, leiame, et kavandatav muudatus ei ole eesmärgipärane. Hetkel kehtiva regulatsiooni kohaselt tuleb sagedusloa alusel kasutatava iseplaneeritava raadiosaateseadme paigaldamise tingimused kooskõlastada Terviseametiga. Kooskõlastusprotsess tuleb läbida ka juhul, kui raadioseade paigaldatakse hajaasustusalale. Kooskõlastuse käigus teeb Terviseamet tervisekaitsealase uuringu, sh arvutab piirkonna (ohupiirkonna), kus raadiokiirguse tase raadiosaateseadme töö ajal ületab rahvatervise seaduse alusel kehtestatud piirväärtusi. Eelpool nimetatud piirkond on rahvatervise seisukohast oluline ala raadiosaateseadme ümbruses, kus tuleb vältida inimeste viibimist. Vajaduse korral tehakse kooskõlastuse käigus seadme operaatorile ettepanekuid</p>	Arvestatud.

		<p>antenni suuna, seadme asukoha või võimsuse muutmise osas. Ohupiirkonna ulatuse määramine on oluline, et kohalik omavalitsus saaks seda arvestada maa-ala ruumilisel planeerimisel. Tulevikus on Terviseametil plaanis kooskõlas Aarhusi konventsiooni keskkonnainfo avalikkuse põhimõtetega luua keskkonnatervise infosüsteemi kaardirakendus, mis kajastab kõigi raadiosaatjate asukohti ning nendega seotud ohupiirkondade paiknemist ja ulatust. Sarnane lähenemine on kasutusel ka Prantsusmaal ja Šveitsis, kus avalikul kaardirakendusel on nähtavad nii raadiosaateseadmete asukohad kui ka nende mõjualad. Kui Terviseamet kooskõlastab jätkuvalt kõikide raadioseadmete asukoha ning määrab ohupiirkonna, on ametil olemas terviklik ülevaade raadioseadmete paigalduskohtadest ja ohupiirkondadest, mis võimaldab teha vastava info kättesaadavaks ka avalikkusele. See aitab vältida olukorda, kus raadiosaateseadme ohupiirkonda planeeritakse elamuid või teisi hooneid, kus inimesed püsivalt viibivad.</p>	
		<p>2. Terviseamet teeb ettepaneku täiendada paragrahvi 7 lõiget 2 punktiga 11 järgmises sõnastuses: „11) paragrahvi 104 lõiget 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt: „(3) Käesoleva seaduse §-des 10–103 nimetatud teate esmakordse avaldamise eest tasub teate esitaja avaldamise riigilõivu enne teate avaldamist ning järgnevatel aastatel tasub teate esitaja teate hoidmise riigilõivu hiljemalt iga aasta 31. märtsiks riigilõivuseaduses sätestatud määras.““</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>3. Täiendavalt märgib Terviseamet, et kuigi eelnõu §-s 7 sätestatud tubakaseaduse muudatused on arusaadavad ja igati põhjendatud rahvatervise kaitse eesmärgil, ei</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		<p>ole need bürokraatia vähendamise osas eesmärgipärased. Terviseametil säilib järelevalve kohustus suitsuruumide nõuete täitmise üle (näiteks kleeibiste ja hoiatuste olemasolu seintel või ventilatsioonisüsteemi omaduste kontroll) ja kohustus reageerida kaebustele. Terviseamet teeb ettepaneku loobuda järelevalvest suitsetamisruumidele kehtivate nõuete täitmise üle. Arvestades asjaolu, et siseruumides on suitsetamine laialdaselt keelatud peaaegu 20 aastat ja elanike harjumused avalikes siseruumides suitsetada on muutunud ning kaebusi suitsuruumide osas Terviseametile mitmeid aastaid laekunud ei ole, leiab Terviseamet, et järelevalve teostamine suitsuruumidele kehtivate nõuete täitmise üle ei ole vajalik ega otstarbekas.</p>	
		<p>4. Rahvatervishoiu seaduse § 22 sätestab täna nõuded tootlustamisele ja müügiks pakutavale toidule noorte püsilaagrites ja projektlaagrites. Püsilaagrite puhul tähendab see Terviseametile iga-aastast järelevalvet, kuid senine praktika näitab, et nende kontrollide mõju laste tervise seisukohalt võib olla küsitav. Ressursikulu võib olla ebaproportsionaalne võrreldes saavutatud tulemusega.</p> <p>Alates 01.09.2025 laienevad samad nõuded ka noorte projektlaagritele, mis võib kaasa tuua ligikaudu 300 000 euro suuruse lisakulu igal aastal ning vajaduse luua uusi ametikohti. Arvestades projektlaagrite hooajalisust (valdavalt suvel) ja arvu (üle 600 projektlaagri, mille toimumisajad kattuvad), ei ole sellise süsteemi ülesehitamine mõistlik ega jätkusuutlik.</p> <p>Ettepanek:</p>	<p>Arvestatud.</p> <p>Alternatiivina pakutud ettepanek teadmiseks võetud. Vajab täiendavaid arutelusid ja analüüsi.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> • võtta Rahvatervishoiu seaduse 01.09.2025 jõustuvast redaktsioonist välja viited noorte püsilaagrite ja projektlaagrite toitlustamisele (§ 22); • korrigeerida vastavalt seotud viiteid Noorsootöö seaduses, eemaldades eraldi nõuded laagrite toitlustamise kohta. <p>Alternatiivina pakume kaaluda kogu toidu tervislikkuse järelevalve liitmist toiduohutuse järelevalvega, mida juba täna teostab Põllumajandus- ja Toiduamet. Sellisel juhul kontrollitaks ühe asutuse poolt ühtselt nii toidu ohutust kui ka tervislikkust. See ettepanek ei ole PTA-ga läbi räägitud ja Terviseametil ei ole kindlust, kas sellise muudatus on PTA-le vastuvõetav. Terviseamet on aga valmis muudatuse rakendumisel loovutama vastavad järelevalveressursid PTA-le.</p>	
4.	Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit	<p>1. Juhime tähelepanu, et eelnõus toodud kogukiirgusvõimsus ei ole EIRP. Majandus- ja kommunikatsiooniministri 7.10.2011 määruse nr „Raadiosageduste kasutamise tingimused ja tehnilised nõuded sagedusloast vabastatud raadioseadmetele“ § 3 punktis 2 selgitakse, et EIRP on ekvivalentne isotroopne kiirgusvõimsus, mis on antenni sisendisse antava võimsuse korrutis antenni absoluutse võimendusega antud suunas. Sama sätte punkt 12 selgitab kogu kiirgusvõimsuse mõistet ning sätestab, et selle lühend on TRP - Total Radiated Power. Selgituse kohaselt on tegemist antenni poolt realselt kiiratava võimsusega, mis määratakse kogu kiirgusväljas eri suundades kiiratava võimsuse integraaliga. Palume eelnõu üle vaadata ja täpsustada, kumba neist (EIRP või TRP) eelnõuga tegelikult mõeldud on.</p>	<p>Teadmiseks võetud.</p> <p>Muudatus vajab täiendavat analüüsi ning eelnõuga ESS-i tehtavatest muudatustest on otsustatud loobuda.</p>

	<p>2. Eelnõu § 2 punktiga 2 muudetakse ESS § 13 lg 33. Eelnõu seletuskirja kohaselt on soov luua selle muudatusega täiendav erand iseplaneeritavate raadiosaateseadme mastide (s.t antennide) paigaldamise tingimuste kooskõlastamisel Terviseametiga ning loobuda kooskõlastamise nõudest, kui raadiosaateseadme paigalduskõrgusele vastaval kaugusel puudub inimeste püsivaks viibimiseks ettenähtud ehitis või maa-ala. 2 ITL-i hinnangul ei saa see eesmärk eelnõu § 2 punkti 2 sõnastusega täidetud. Nimelt sätestab see punkt järgmist: „Sagedusloa omanik, kes kasutab iseplaneeritavat raadiosagedusala ja kelle raadiosaateseadme paigalduskõrgusele vastaval kaugusel puudub inimeste püsivaks viibimiseks ette nähtud hoone, rajatis või maa, mille kasutamise otstarve on seotud elamise, töötamise, tervishoiu, õppimise, puhkamise, sportimise, meelelahutuse või muu taolisega, edastab raadiosaateseadme info Terviseametile teadmiseks ning terviseohutuse hinnangu saamiseks kümme tööpäeva enne raadiosaateseadme paigaldamist.“. Sättes öeldakse selgelt, et vajalik on saada Terviseametilt terviseohutuse hinnang. Seega ei lihtsusta see muudatus menetlust, sest kooskõlastuskohustus sisuliselt säilitatakse. ITL-ile jääb ebaselgeks, mille poolest erineb uues sõnastuses hinnangu küsimine varasemast kooskõlastamisest. Lisaks tekkisid meil eelnõu § 2 punkt 2 kohta järgmised küsimused:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eelnõu seletuskirja kohaselt tehakse raadiosaateseadme andmete saamisel Terviseameti poolt tervisekaitsealane uuring, mille raames 	<p>Teadmiseks võetud.</p> <p>Terviseameti poolt täiendavalt tehtud analüüsi tõttu otsustatud eelnõuga ESS-i tehtavatest muudatustest loobuda.</p>
--	--	--

		<p>arvutatakse raadiosaateseadme ohutsoon. Kas terviseohutuse hinnangu küsimine Terviseametilt tehakse esimese saatja paigaldamisel ja kas see on tasuline?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mida on mõeldud lauseosaga "raadiosaateseadme paigalduskõrgusele vastaval kaugusel"? Me saame aru, et siin on mõeldud antenni, kuid osal juhtudel ei ole raadiosaateseadme (saatja) ja antenn ühes kohas. Ka ESS-i mõistete paragrahvis on raadiosaateseadme ja antenn eraldi definitsioonis, vt ESS § 2 p 40 ja 472. Seega, kui raadiosaateseadme on maas olev saatja ja selle antenn on 100 m kõrgusel, siis arvestatakse ikkagi antenni kõrgust. Palume vaadata selles küsimuses üle ka seletuskiri ning asendada raadiosaateseadme ja raadiosaateseadme mast vastavates kohtades sõnaga „antenn“. Juhime tähelepanu, et mast on passiivne taristu ja seda mõistet pole selles kontekstis kohane kasutada. 	
		<p>3. ITL teeb ettepaneku muuta ESS §-i 13 selliselt, et igakordne kooskõlastuse küsimine Terviseametilt asendatakse arvutusliku meetodi kasutamisega raadiosaateseadme omanike poolt iseplaneeritava lahendusena või rakendusena, mida on võimalik näiteks tulevikus ka kaardipildil lihtsalt kuvada ja kontrollida, kui selline ühtne võimekus tekib riigi infosüsteemi. Terviseameti ülesandeks jääb sel juhul vastavalt õigusaktidele ja kehtivale metoodikale pistelise järelevalve (arvutused ja/või mõõtmised) tegemine. Taoline muudatus ESS-is oleks võrreldes väljapakutud eelnõuga reaalselt positiivset mõju omav mitte eelnõus sisalduv näiliselt kõigi osapoolte koormust vähendav. Praktika näitab, et Terviseameti</p>	<p>Mitte arvestatud.</p> <p>Terviseameti poolt täiendavalt tehtud analüüsi tõttu otsustatud eelnõuga ESS-i tehtavatest muudatustest loobuda ning jätkata kooskõlastamist seni tehtud viisil.</p>

		<p>poolt iga-aastaselt läbi viidud ca 3000 sagedusloa kooskõlastuse protseduuri läbinud taotlusest vaid väga vähestel juhtudel peab sagedusloa taotleja raadiosaateseadmete paigalduse plaanides muudatusi tegema. Samal ajal on sagedusloa omanikel (raadiosaateseadmete omanikel) olemas kompetents arvutada piirangutsooni ulatust. 3 Tegemist oleks uuendusega, mis erinevalt eelnõus toodust muudaks Terviseametiga kooskõlastamise menetluse oluliseks lihtsamaks ja kiiremaks ning vähendaks kõigi seotud osapoolte jaoks bürokraatiat ja halduskoormust:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Terviseameti halduskoormus väheneb oluliselt, kuna kaob vajadus kooskõlastada igal aastal keskmiselt 3000 sagedusloa tingimusi; - Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti halduskoormus väheneks, kuna kaob vajadus vahendada Terviseametile sageduslubasid tingimuste kooskõlastamiseks; - Sideettevõtete ja teiste raadiosaateseadmete omanike jaoks muutub kiiremaks ja paindlikumaks sidesüsteemide ja võrkude arendamine, kuna osa rutiinseid arvutusi saab teha juba võrguplaneerimise protsessi sees. 	
5.	Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	<p>1. Täname ka ettevõtlus- ja tehnoloogiainistri 21. mai 2021. a määruse nr 17 „Majutusteenuse osutamise nõuded“ muutmise eelnõu esialgse kavandi kokkupanemise eest. See aitab hinnata, milliseid sätteid muudatus puudutab. Võtame selle kavandi teadmiseks ning seaduse muudatuste jõustumise järel tegeleme vajalike muudatustega ise, kaasates huvirühmi ja vajadusel neid</p>	<p>Teadmiseks võetud. Eelnõud täiendatud § 19 lõige 2 kehtetuks tunnistamisega.</p>

		<p>muudatusi ka täpsustades. Täpsustamisvajadus ja täiendav kaasamine on olulised, kuivõrd viidatud määruse sätted ei ole seotud vaid tervisohutuse, vaid ka teatud mugavustaseme tagamisega. Samuti sätestab TurS § 19, et majutusteenuse osutaja tagab majutusettevõtte liigi eripära arvestavad majutus- ja puhkevõimalused ning piisavad hügieenitingimused. Seetõttu peame vajalikuks nende nõuete muutmise ulatust veel eraldi analüüsida.</p>	
		<p>2. Tubakaseaduse muudatuste puhul on mitmeid küsitavusi, mille tõttu tuleks meie hinnangul muudatused täiendavalt põhjalikult läbi analüüsida ning seletuskirja oluliselt täiendada sh selgitusega, et tegemist pole üksnes ja ainult bürokraatia vähendamise ettepanekutega. Nimelt on Sotsiaalministeeriumi lihtsustamise ja bürokraatia vähendamise ettepanekute memorandumis, mis esitati 10.04.2025 valitsuskabineti nõupidamisele toodud välja, et tubakaseaduses tehtavate muudatustega muudetakse suitsuruumide järelevalve regulatsiooni ning suitsuruumide järelevalve korraldatakse ümber, mille tulemusel väheneb halduskoormus. Seega leiame, et oluliselt vajab analüüsimist asjaolu, kas muudatuste tulemus tõesti teenib järelevalve ümberkorraldamise eesmärki ning vähendab bürokraatiat. Valitud meetmeks on paljude täiendavate keeldude kehtestamine, mis toob kaasa olulisi piiranguid ettevõtjatele ning majanduslikke kulusid. Meie hinnangul jääb ebaselgeks, kuidas täiendavate keeldude lisamine aitab kaasa bürokraatia vähendamisele.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		<p>3. Eelnõus kavandatud muudatus säilitab suitsetamiskoha piirangu nõuete järgimise järelevalve regulatsiooni ning täiendavalt suurendab suitsetamiseks keelatud kohtade arvu. Sellega kaasneb vajadus kasutada rohkem ressursse uute suitsetamise keeldudega kohtade järelevalve teostamisel. Järelevalveasutustele on tubakaseadusega pandud kohustus teha järelevalvet ja reageerida keelatud kohas suitsetamisele. Kui eesmärk on vähendada riigi ressursside kasutamist järelevalvele, siis on asjakohane vähendada kohustusi, mitte neid lisada. Eelnõuga ühelt poolt vähendatakse järelevalvekoormust läbi täiendavate kohtade suitsetamiseks keelamise, kuid teiselt poolt suurendatakse sama muudatusega TTJA töökoormust järelevalve teostamisele. Täna on suitsetamiskoha piiramise nõude rikkumise menetlemise pädevus TTJA-l (TubS § 51 lg 5), valla- ja linnavalitsustel (TubS § 51 lg 1) ja Politsei- ja Piirivalveametil (TubS § 51 lg 3). Terviseametil on vaid suitsetamisruumile kehtestatud nõuete osas kohtuvälise menetleja pädevus (TubS § 51 lg 4). Seega mõjutab suitsetamiseks keelatud kohtade lisamine selgelt nende asutuse töökoormust, kes peavad hakkama tegelema keelatud kohas suitsetamisest tekkivate korrarikkumistega. Eelnõus ei ole sellise töökoormuse muutumisega arvestatud. Palume eelnõu seletuskirja täpsustada mõjuanalüüsiga, arvestades ka teiste asutuste töökoormuse võimalikke muutusi.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		<p>4. Siinkohal teeme kavandatava muudatusega seoses täiendava ettepaneku TubS-i muutmiseks selliselt, et kustutatakse TTJA pädevused teha järelevalvet ja menetleda väärteokorras suitsetamiskoha piiramise nõude rikkumisi, sõnastades TubS § 32 lõige 2 järgmiselt: „Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet – tubakatoote ja tubakatootega seonduva toote kohta kehtestatud nõuetest kinnipidamise ja elektroonilise sigareti seadmele kehtestatud nõuete täitmise üle vastavalt ameti põhimääruses kehtestatud ülesannetele, samuti spondeerimispiirangu ja müügiedenduse keelu järgimise üle“. Valla- ja linnavalitsuste ning PPA pädevused on piisavad ja sobivamad selleks, et rikkumistele aegsasti reageerida. Menetluspädevuste paljusus seevastu hägustab asutuste vastutusalasid ja dubleerib pädevusi. Kuivõrd rikkumise tuvastamine eeldab koha vaatlust on valla- ja linnavalitsustel ning PPA-l võimalik operatiivsemalt ja kiiremini kõnealust kohta vaatlama minna, kui TTJA-l.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>5. Eelnõuga muudetakse TubS § 29 lg 1 punkti 6 ja tunnistatakse kehtetuks § 31, mille tulemusena ei tohi edaspidi toitlustusasutuses suitsetada ka suitsetamisruumis, mis oli seni lubatud. Eelnõust ega seletuskirjast ei selgu, kas muudatuse jõustumisel on suitsetamine keelatud ka toitlustusettevõtte müügikoha vahetus läheduses väljaspool siseruume asuval hooajalisel laiendusel (väliterrassil), mis on</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		täna lubatud. Seletuskirjas ei ole muudatuse mõju selgelt välja toodud ning palume see välja tuua, kuna selline muudatus ei pruugi lugejale olla praegu väljaloetav.	
		<p>6. Eelnõu kohaselt kehtib täielik suitsetamiskeeld edaspidi ka spordihoonetes ning spordi- ja puhkerajatistes (TubS § 29 lõike 1 punkt 8). Soovitame seletuskirjas ühemõtteliselt defineerida, mida mõistetakse „spordi- ja puhkerajatiste“ all. Samuti tuleks täpsustada, kas see hõlmab näiteks turismipuhkekeskusi, turismitalusid ning kas eelnõu keelustab suitsetamise kogu puhkekeskuse territooriumil, sealhulgas õuealadel. Ehitusseadustiku § 3 lõike 2 kohaselt on ehitis kas hoone või rajatis. Hoone tähendab katuse või muude välispiiretega siseruumiga ehitist, rajatis on ehitis, mis ei ole hoone. Sellest võib järeldada, et keeld võib laieneda ka puhkekeskuste välialadele. Kui piirang ka välist ala hõlmab, tuleb hinnata selle otstarbekust ettevõtjate seisukohast, sest sellise korra rakendamine tähendaks ettevõtjatele vajadust võimaldada külastajatel territooriumilt lahkuda ning olukorras, kus kasutatakse ühekordseid pääsmeid, võib aga olla see ettevõtjale keeruline ja kulukas.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		7. Kuna muudatused hõlmavad ka suitsetamise regulatsiooni rongides ja laevades, on otstarbekas esitada eelnõu arvamuse avaldamiseks ka vedajatele.	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		<p>8. Eelnõuga laiendatakse suitsetamiskeeldu veel paljudele asutustele. On üsna tõenäoline, et selle tulemusel hakkavad inimesed suitsetama asutuste sissepääsude juures jm asutuste välialadel ehk et paljude asutuste välialad muutuvad paratamatult uuteks suitsetamise aladeks. Meie hinnangul tuleb täiendavalt analüüsida, milliseid negatiivseid mõjusid vastavad muudatused asutustele (rongi perroomidele vm ümbrusele) toovad ning kas muudatused tegelikult passiivset suitsetamist vähendavad.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>9. Eelnõu § 7 punktis 7 kavandatava muudatusega seonduvalt on seletuskirjas välja toodud, et tervishoiuasutustes suitsetamisruumis ei ole suitsetamine edaspidi lubatud. Kuigi selleks muudetakse TubS § 30 lõike 2 punkti 5 ja sätestatakse erand, ei nähtu, kust tuleb edaspidi üldine tervishoiuasutuses suitsetamise keeld, kuna sama muudatusega koos ei täiendata vastava alusega TubS § 29 lg-t 1. Kui keeldu on seostatud mõne kehtiva sättega (nt TubS § 29 lg 1 p-st 7), siis võiks sellele seletuskirjas selguse huvides viidata.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>10. Muudatustega võivad ettevõtjatele kaasneda olulised kulud, sealhulgas olemasolevate suitsetamisruumide ümberkujundamine või sulgemine. Seletuskirjas on neid mõjusid käsitletud lühidalt. Soovitame täiendada seletuskirja põhjalikuma mõjude analüüsiga, eristades erinevat tüüpi asutusi. Kuna pole</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		<p>teada, kui palju asutusi kasutab suitsetamisruume, on mõju ulatust täpselt hinnata keeruline. Seletuskirjas toodud Statistikaameti andmetel tegutses 2024. aastal Eestis 2709 tervishoiu- ja sotsiaalhoolekande ettevõtet, 4825 majutus- ja toidlustusettevõtet ning 5797 kunsti, meelelahutuse ja vaba aja valdkonna ettevõtet, mis viitab märkimisväärsele hulgale mõjutatud ettevõtetest. Täiendavalt tuleks arvestada ka klubisid ja teisi ettevõtteid, kus seadusemuudatused võivad tähendada vajadust muuta äriprotsesse. Näiteks võivad klubides tekkida olukorrad, kus külastaja peab uuesti pileti ostma õues suitsetamiseks, kui ta ruumist väljub ja naaseb, ning garderoobisüsteemi võib olla vaja kohandada suurema inimvoo tõttu. Samuti võib ettevõttel olla vajadus suurendada personali koosseisu, et toime tulla kasvava töökoormusega.</p>	
		<p>11. Kokkuvõttes toetame eelnõu eesmärki bürokraatia vähendamiseks, kuid leiame, et eelpool nimetatud TubS muudatused vajavad täiendavat analüüsi ja täpsustamist, et tagada nende proportsionaalsus, selgus, rakendatavus praktikas ja kooskõla 10.04.2025 valitsuskabineti nõupidamisele esitatud Sotsiaalministeeriumi ettepanekuga vähendada halduskoormust TubS suitsuruumide järelevalve regulatsiooni muutmisega.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

6.	Justiits- Digiministeerium	<p>ja</p> <p>1. Eelnõu § 2 p-ga 1 soovitakse elektroonilise side seaduse (ESS) § 13 lg 32 p-s 2 asendada sõna „kiirgusvõimsus“ sõnaga „kogukiirgusvõimsus (EIRP)“.</p> <p>JDM ei toeta eelmärgitud muudatust, kuna see ei too kaasa seletuskirjas kirjeldatud eesmärki.</p> <p>Selgitame, et ESS § 13 lg 32 p 2 annab välistuse ühele sagedusloaga määratud raadiosageduste kasutamise tingimustele, kui sagedusloal oleva raadioseadme efektiivne kiirgusvõimsus ei ületa 100 W. Kui muuta normi selliselt, et see sätestaks: „kogukiirgusvõimsus ei ületaks 100 W“, siis on see ikkagi ühe sagedusloa omaniku seadme (kogu)kiirgusvõimsus, mitte mastis olevate erinevate sagedusloaomanike raadioseadmete kogukiirgusvõimsus.</p> <p>Lisaks selgitame, et seletuskirjas toodud eesmärgi saavutamine (mastis olevate seadmete kogukiirgusvõimsus ei ületa 100 W) eeldaks põhjalikku arutelu kõigi osapoolte (JDM, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (TTJA), Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit (ITL), Sotsiaalministeerium, Terviseamet) vahel ning olemasoleva regulatsiooni muutmist, sest seni on lähtutud ühel sagedusloal olevate seadmete kiirgusvõimusest. TTJA kirjutab oma tagasisides täpsemalt, millised tehnilised probleemid eelnõu seletuskirjas toodud eesmärgi saavutamine kaasa toob.</p>	<p>Arvestatud.</p>
----	-------------------------------	--	---------------------------

		Eeltoodust tulenevalt palume eelnõu § 2 p 1 muudatus eelnõust välja jätta.	
		<p>2. Eelnõu § 2 p-ga 2 luuakse täiendav erand iseplaneeritavate raadiosaateseadmete paigaldamise tingimuste Terviseametiga kooskõlastamisel, täiendades ESS § 13 lg 3³.</p> <p>JDM põhimõtteliselt toetab eelnõus kavandatud teise lause lisamist, kuid leiame, et õigusselguse huvides võiks see lause olla eraldi lõige. Selle lausega küll vähendatakse Terviseameti töökoormust, kuid see suurendab sideettevõtjate (iseplaneeritava sagedusloa omaniku) halduskoormust, kuna nad peavad esmalt hindama, kas saadavad raadioseadme paigaldamise tingimused kooskõlastamiseks või teavitamiseks. Seetõttu leiame, et nimetatud täiendus tuleb ITL-iga läbi rääkida.</p> <p>Lisaks palume mõelda, kas kavandatav erisus kaob, kui näiteks 5 aasta pärast teises lauses nimetatud alasse ehitatakse hoone või rajatis ning vajadusel eelnõud ja seletuskirja selles osas täiendada.</p>	<p>Teadmiseks võetud.</p> <p>Terviseameti poolt täiendavalt tehtud analüüsi tõttu otsustatud eelnõuga ESS-i tehtavatest muudatustest loobuda ning jätkata kooskõlastamist seni tehtud viisil.</p>

	<p>Ühtlasi palume analüüsida, kas kavandatava lause lisamisel on vaja muuta ka majandus- ja kommunikatsiooniministri 04.06.2008. a määruses nr 45 „Sagedusloa tingimuste ja raadiosaateseadme paigaldamise tingimuste koostööstamise kord ning koostööstamisele kuuluvad lennuliikluse teenindamiseks ettenähtud sagedusalad“ sätestatud sagedusloa koostööstamise korda Terviseametiga. Kui jah, palume täiendada selles osas seletuskirja osa „Rakendusaktid“, mille puhul tuleb järgida ka HÕNTE §-s 48 toodut.</p>	
	<p>3. 25.05.2025 jõustus hea õigusloome ja normitehnika eeskirja (HÕNTE) muudatus, millega kehtestati halduskoormuse tasakaalustamise reegel: iga halduskoormust suurendava nõude kavandamise korral tuleb kavandada ka halduskoormust vähendav muudatus (HÕNTE § 1 lg 41 ja § 41 lg 2). Reegli rakendamise juhised on kättesaadavad meie veebilehel. Selle muudatuse tõttu tuleb eelnõu seletuskirja sisukokkuvõttes tuua välja, kas halduskoormus suureneb, väheneb või ei muutu, ja kui suureneb, siis mille võrra halduskoormust vähendatakse.</p> <p>Antud juhul on eelnõu suunatud suuresti haldus- ja töökoormuse vähendamisele, kuid juhime tähelepanu, et ettevõtjate halduskoormust suurendab mõningal määral suitsetamiskeelu laiendamine. See toob teatud ettevõtjatele kaasa kulu ümberkorraldusteks. Lisaks vajab halduskoormuse vaatest täiendavat selgitamist eelnõu § 2 punktis 1 kavandatav muudatus. Palume sisukokkuvõtet täiendada, tuues välja eelnõu kui</p>	<p>Arvestatud.</p>

		terviku mõju halduskoormusele. Täpsemad kommentaarid on esitatud seletuskirjas.	
		<p>4. Palume arvestada ka käesoleva kirja lisades esitatud eelnõu ja seletuskirja failis jäljega tehtud normitehniliste märkustega ning märkustega eelnõu mõjuanalüüsi kohta.</p> <p>Seletuskiri ei sisaldanud põhiseaduspärasuse analüüsi (HÕNTE § 43 lg 1 p 5). Palume selle tuua välja kolmanda osa viimase alaosana.</p>	Arvestatud.
7.	Eesti Kaubandus-Tööstuskoda	1. Kaubanduskoda peab mõistlikuks, et suitsetamine väheneks, kuid seda ei peaks tegema viisil, millega riik ütleb ettevõtetele käskude ja keeldude kaudu ette, kuidas käituda. Igal ettevõttel peab olema õigus otsustada kehtiva miinimumnõuete piires, kas ja kuidas suitsetamist lubada.	Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.
		2. Hetkel näeb tubakaseadus ette suitsetamise keelu tootmis- ja laoruumides, kuid eelnõu § 7 punkti 1 kohaselt on plaanis muuta tubakaseaduse § 29 lõike 1 punkti 4 ja sõnastada järgmiselt: „4) ettevõtte tootmis-, lao-, kontori- ja muudes üldkasutatavates ruumides;“. Kaubanduskoja hinnangul ei ole põhjendatud täielik suitsetamise keeld ettevõtte kontori- ja muudes üldkasutatavates ruumides. Nimelt on ettevõtjad juba investeerinud suitsetamisruumide rajamisse (ventilatsioon, eraldi ruumid, ehitus) ning muudatusega kaotavad nad tehtud investeeringud täielikult. Uus keeld muudab need kulutused mõttetuks ning piirab ettevõtlusvabadust. Leiame, et muudatused ei ole põhjendatud, sest nendega sekkub riik ülemääraselt ettevõtte siseruumide korraldusse. Keeld suitsetada ka kontori- ja muudes üldkasutatavates ruumides ei	Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.

		<p>võimalda ettevõtjatel arvestada töötajate ja klientide vajadustega ega leida paindlikke lahendusi. Samuti suurendavad muudatused ettevõtjate koormust ja kulusid. Nimelt peavad ettevõtjad keeldude laienemise tõttu muutma sise-eeskirju, uuendama töötajatele antavaid juhiseid, paigaldama uusi tähistusi ning korraldama täiendavat järelevalvet, mis ei ole proportsionaalne seatud eesmärkidega. Mistõttu näeme, et eelnõu § 7 punkt 1 tuleb eelnõust välja jätta.</p>	
		<p>3. Eelnõu § 7 punktiga 2 jäetakse tubakaseaduse § 29 lõike 1 punktist 6 välja tekstiosa „välja arvatud käesoleva seaduse § 31 lõikes 1 sätestatud ruumis“ ehk toitlustusettevõttes ei tohi edaspidi ka suitsetamiseks ettenähtud suitsetamisruumis suitsetada.</p> <p>Samas ei selgu eelnõust ega seletuskirjast, kas toitlustusasutuste suitsetamise keeld laieneb ka nende hooajalistele laiendustele ehk väliterrassidele, kus suitsetamine on hetkel lubatud. Mistõttu näeme vajadust seda asjaolu täiendavalt selgitada, et plaanitav muudatus oleks üheselt kõigile selge. Toitlustusettevõtetes peab säilima võimalus sigaritubadele ehk suitsetamisruumidele, vastasel juhul suunatakse külalised õue, halvimal juhul rõdudele või akende alla, tekitades teistele külalistele ebamugavusi ja kahjustades ettevõtete teenuse kvaliteeti.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>
		<p>4. Lisaks näeb eelnõu § 7 p 9 ette, et nende kohtade loetelusse, kus suitsetamine on lubatud üksnes suitsetamisruumis, lisanduvad sigaritoad ja vesipiibubaarid, kui nendes kohtades on tagatud suitsetamisruumile kehtestatud nõuded ning neis ei toimu joogi või söögi serveerimist.</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

	<p>Suitsetamise keeld eelnõus toodud kujul tähendab, et vesipiibubaarid ja sigaritoad peavad oma tegevuse tänasel kujul üldse lõpetama. Kuigi seletuskirjas on välja toodud, et mõeldud on täiesti eraldiasuvaid asutusi, mitte restorani või baari osa või suitsetamisruumi nimetamist sigaritoaks või vesipiibubaariks, leiame, et selline sõnastus on ebaselge.</p> <p>Need muudatused kahjustavad turismi- ja teenindussektori konkurentsivõimet. Rahvusvahelised turistid on harjunud suitsetamisruumide olemasoluga erinevates puhkerajatistes ja toitlustusasutustes ning võivad keeldude tõttu eelistada sihtkohti, kus sellised võimalused on alles.</p> <p>Mistõttu oleme seisukohal, et muudatus tuleb eelnõust välja jätta. Kui muudatust ei jäeta eelnõust välja, palume ministeeriumil selgitada, kas hotellides ja restoranides paiknevad nõ traditsioonilised sigaritoad (suitsuruumid) on lubatud. kui ministeerium ei võta arvesse ettepanekut muudatus eelnõust välja jätta, siis teeme ettepaneku täiendada seletuskirja sõnastust nii, et erandina võib hotellis või restoranis paiknevas suitsetamisruumis senisel viisil tegevust jätkata, kui seal on tagatud töötajate kaitse tubakasuitsu kahjuliku mõju eest.</p>	
	<p>5. Eelnõu § 7 punkti 3 kohaselt on kavas tulevikus keelata suitsetamine „spordihoones, spordi- ja puhkerajatistes“. Ebaselgeks jääb, mida mõistetakse „spordi- ja puhkerajatise“ all. Kaubanduskojale jääb arusaamatuks, kas see hõlmab ka näiteks puhkekeskusi ja turismitalusid ning kas plaanitav keeld kehtib kogu asutuse territooriumil, sh õuealadel või ainult</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

	<p>siseruumides. Nimelt on ehitusseadustiku § 3 lõike 2 kohaselt ehitis kas hoone või rajatis ning sellest võib järeldada, et keeld võib laieneda ka välialadele. Kui keeld laieneb ka välialadele, siis toob see ettevõtjale kaasa täiendavaid kulusid ja probleeme, sest suitsetavatele külastajatele tuleb korraldada territooriumilt lahkumise ja tagasi tulemise võimalused. Piletitega sissepääsu puhul tekib probleem ühekordsete piletiga ning külaliste haldamisega. Kaubanduskoja hinnangul ei ole sellisel kujul muudatus mõistlik ega asjakohane ning tuleb eelnõust välja jätta.</p>	
	<p>6. Kui eelnõu peamine eesmärk on halduskoormuse vähendamine, siis tubakaseaduse muudatused seda eesmärki ei täida. Meie hinnangul ei saa halduskoormuse vähenemisest rääkida olukorras, kus järelevalvet suitsetamisruumide üle lihtsalt asendatakse järelevalvega uute keeldude täitmise üle, sest uute nõuete täitmise osas on ka järelevalvet vaja. Lühiajaliselt võib järelevalveasutuste koormus isegi suureneda. Näiteks suureneb ettevõtjate halduskoormus sise-eeskirjade muutmise ning ühekordsete piletite ja kliendivoo halduse probleemi tõttu, kui suitsetajad ei saa suitsuruumi kasutada. Eelnõu seletuskirjas ei ole meie hinnangul piisavalt analüüsitud, kas halduskoormus ikka väheneb. Seejuures näeb hea õigusloome ja normitehnika eeskiri (HÖNTE) ette, et kui kavandatavate nõuete tõttu kasvab ettevõtjate halduskoormus, nähakse samas ette ka selle vähendamine (§ 1 lg 4¹). Eelnõus seda tasakaalu ei näe. Mistõttu näeme, et tubakaseaduse muudatused tuleb eelnõust välja jätta. Kui</p>	<p>Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.</p>

		ministeerium seda ettepanekut arvesse ei võta, teeme alternatiivselt ettepaneku eelnõu seletuskirjas täiendavalt analüüsida, kuidas muudatused ettevõtjate ja riigi kuludele ning halduskoormusele mõjuvad.	
		7. Kaubanduskoda peab probleemseks ka eelnõu menetlemist. Meie hinnangul on huvigruppidele arvamuse avaldamiseks jäetud ebamõistlikult lühike tähtaeg ja kõiki huvigruppe ei ole üldse kaasatud (nt ei ole kaasatud Kaubanduskoda ega laevanduse ja raudtee sektorit).	Teadmiseks võetud. TubS-i osa eelnõust välja jäetud.